

indicare: non causas indicare dubias.

De corpore eorum. Cap. iiii.

Insecta ut intelligi possit: non uidentur neruos habere: nec ossa nec spinas: nec cartilaginē nec pinguia: nec carnes: nec crustam quidem fragilem: ut quædam maria: nec iure dicet cutis: sed mediæ cuiusdā inter oīa hæc naturæ corpus arēti simile neruo mollius: in reliquis partibus siccius uerius q̄ durius. Et hoc solū iis est: nec præterea aliud: Nihil itus nisi admodū paucis intestinū implicatū. itaq; diuisis præcipua uicacitas: & partiū singularū palpitatio. Quia quæcunq; est ratio uitalis: illa non certis inest mēbris: sed toto in corpore: minime tamē capite. Solūq; nō mouet nisi cum pastore auulsam. in nullo genere plures sunt pedes. Et quib; ex iis plurimi: diutius uiuūt diuisa. ut in scolopendris uidemus. Habent aut̄ oculos: præterq; sensus tactum & gustatū aliqua: & odoratum: pauca & auditum.

De apibus. Cap. v.

Ed inter oīa principatus apibus & iure præcipua admiratio. Solis ex eo genere hoīum cāgenitis. Mella cōtrahunt succūq; dulcissimū atq; subtilissimū ac saluberrimum. Fauos cōfingunt & cæras. Illæ ad usus uitæ laborem tolerant. Opera conficiunt. Rempublicam habent: consilia priuatim ac duces gregatim: & quod maxime mirum sit mores habent. Præterea cum sint neq; māfueri generis neq; feris: tamen tanta est natura rerum: ut prope ex umbra minimi animalis incōparabile effecerit quiddam. Quos efficacitæ industriæq; tantæ comparemus neruos: quas uires: quos ratione mediūfidius uitos. Hoc certe præstantioribus quo nihil nouere nisi commune. Nō fit de anima quæstio. Conster & de sanguine: quantulum tamen esse in tantulis potest. Aestimemus potestea ingenium.

Qui ordo naturæ in eis. Cap. vi.

Heme condūtur. Vnde enim ad pruinas niuesq; & aquilonum flatus perferēdos uires. Sane & insecta oīa: sed minus diu quæ parientib; nostris occultata maturæ tepesūt. Circa apes aut̄ tepore locorū ue rō mutata est: aut errauerūt priores. Cōdunt a uergiliarū occasu sed latent ultra exortū. Adeo non ad ueris initium: ut dixere: nec ut quisq; i Italia de alueis existimat. Ante fabas florētes nō exeunt ad opera & labores: nullusq; (cū per cælū licuit) ocio perit dies. primū itaq; fauos cōstruūt: cæra fingunt: hoc est domos cellasq; faciūt. Deinde sobolē: postea mella: cæra ex floribus. Melliginē a lachrymis arborū quæ glutinū pariunt: salicis: ulmi: arundinis: succo: gummi: resina. Iis primū alueum ipsam intus totum: ut quodam tectorio illinūt: & aliis amarioribus succis cōtra aliarum bestiolarum auiditatis. Id se facturas conscia: quod concupisci possit. Iis deinde fores quoq; latiores circumstruunt.

De uocabulis operis. Cap. vii.

Comosus Nigri

Prima fundamenta operis metyn uocāt periti: secunda pissocæro: tertia propolin. Inter cœra cærasq; magni ad medicamina usus. Mitys crusta est pria saporis amari. pissocæros sup eā uenit picantiū modo ceu diluitor. Cæra initiū populorūq; emitioe gummi propolis crafioris iā materiæ additis floribus nundū tamen cæra: sed fauorū stabilimentū qua oēs sūgoris aut iniuriæ aditus obstruunt: odore etiānum graui: ut q̄ pleriq; pro galbano utant. Præter hæc conuehet. Erithace: quā alii sanderacā: alii cerinthū uocant. Hic erit apud dū operantē cibus: qui saepe inuenitur i fauore ianitatibus sepositus: & ipse amaris saporis: sed plenus humoris cibus. Gignitur at̄ rore uerno: & arborū succo: gummi modo. africi minor: austri flatu nigrior: aqilonibus melior: & rubens plurimum in græcis nucibus Menecrates florem ait esse futuræ messis indicium: sed nemo p̄ter eam.

Ex quibus floribus opera fiant. Cap. viii.

Cæras ex oīum arborum satorūq; floribus cōfingūt: excepta rumice & chenopode. Hæbarū hæc genera. Falso excipiē spartū. Quippe cū hispania multa in spartariis mella hærbā eā sapiunt. Falso & oleas excipi arbitror. Quippe oliuæ puentu plurima examina gigni certū est. Fructibus nullis nocet. Mortuis ne floribus qdē nō mō corporib; iudunt. Operatur ita IX. pas. & sabinde cōsumptis in pxio floribus speculatores ad pabula ulteriora mittūt. Noctu dephæse in expeditioe excubāt suppinæ: ut alas a rore protegant.

De amatoribus earū. Cap. ix.

philiscana

Equis miret amore eaz captos. Aristomachū solensem duo de sexaginta ānis nihil aliud egisse Hyliscum uero thasium in desertis apes colentem agrium cognominatum: qui ambo scripsere de iis.

Ratio operis. Cap. x.

Atio operis: interdū statio ad portas more castrorum. Noctu quies in matutinum. donec una excitet omnes gemino: aut triplici bombo. ut buccino aliquo. Tūc uniuersæ puolant: si dies mitis futurus est. prædiuinant. n. uentos hymbresq; & tunc se continent tectis. Itaq; temperie celi hanc enī inter præscita habent cum agmē ad opa pcessit: aliæ flores aggetūt pedibus. aliæ aquā ore: guttasq; lanagine totius corporis. Quæ adolescentiores ad opa exeūt: & supra dicta cōuehūt. Seniores intus operatur. Quæ flores cōportāt prioribus pedibus scemina onerāt: pp̄ id natura scabra: pedes priores: rostro totaq; onustæ remeant facina padata. Excipiunt eas ternæ quaternæ exonerant. Sunt. n. intus quoq; officia diuisa. Aliæ struūt. Aliæ poliūt. Aliæ suggerunt. Aliæ cibū compant: ex eo quod allatum est. Neq; enim seperatim uescūt. ne inæqualitas opis aut cibi fiat & t̄pis